

KIRJE tov. D-OVILLE

Toveri D-ov!

Vastaukseni on myöhästynyt: ajanpuutteen vuoksi en voinut vastata aikanaan.

1) Mielestäni Te olette lukenut huonosti artikkelin ⁷, sillä muuten Te olisitte ehdottomasti huomannut siinä Iljitshin kirjoituksesta otetun lainauksen, jossa puhutaan „socialismin voitosta yhdessä maassa“.

2) Jos luette artikkelin harkiten, niin varmaan-kin käsitätte, ettei puhe ole täydellisestä voitosta, vaan socialismin voitosta yleensä, t.s. siitä, että karkoitetaan tilanherrat ja kapitalistit, otetaan valta, torjutaan imperialismin hyökkäykset ja aletaan rakentaa socialistista taloutta,— kaikki tämä voi onnistua täydellisesti proletariaatille yhdessäkin maassa, mutta täydet takeet restauration vaaralta voidaan saada vain „useampien maiden proletaarien yhteisten ponnistusten“ tuloksena.

Tyhmää olisi ollut aloittaakaan Lokakuun vallankumousta Venäjällä siinä vakaumuksessa, että Venäjän voittoa proletariaatti „ei voi pitää puoliaan vanhoillista Eurooppaa vastaan“ muiden maiden prole-

taarien ilmeisestä myötätunnosta huolimatta, ellei ole saatu voittoa useammissa maissa. Se ei ole marxilaisuutta, vaan mitä tavallisinta opportunistia, trotskilaisuutta ja mitä tahansa. Jos Trotskin teoria pitäisi paikkansa, niin siinä tapauksessa Iljitsh ei olisi oikeassa väittäessään, että uuden talouspolitiikan Venäjstä me teemme sosialistisen Venäjän, että meillä on „kaikki, mikä on välttämätöntä täydellisen sosialistisen yhteiskunnan rakentamista varten“ (kts. „Osuustoiminnasta“⁸).

3) Te ette nähtävästi kiinnittänyt huomiota siihen, että julkaistu artikkeli on osa „Esipuheesta“. Jos Te olisitte kiinnittänyt huomiota siihen, niin luulen, että olisitte varmaan ymmärtänyt, että „Esipuhe“ on otettava kokonaisuutena.

4) Kaikkein vaarallisinta meidän poliittisessa käytännössämme on se, että voittanut proletaarinen maa yritetään käsittää jonain passiivisena, joka pystyy vain polkemaan paikallaan siihen hetkeen saakka, kunnes ilmaantuu apu muiden maiden voittaneilta proletaareilta. Olettakaamme, että neuvostojärjestelmän olemassaolon viiden tahi kymmenen vuoden aikana Venäjällä Lännessä ei vielä tapahdu vallankumousta; olettakaamme, että meidän Tasavaltamme kuitenkin pysyy tämän ajan pystyssä Neuvostotasavaltana, joka rakentaa sosialistista taloutta uuden talouspolitiikan oloissa*,—luuletteko Te, että meidän maamme tulee näiden viiden tahi kymmenen vuoden

---

* Tämän toisen olettamuksen teen täysin perustellusti, sillä meidän Tasavaltamme voimat kasvavat ja tulevat kasvamaan, ja läntisiltä tovereiltamme saamamme kannatus lisääntyy ja tulee lisääntymään.

ajan vain jauhamaan tyhjää eikä järjestämään sosialistista taloutta? Ei tarvitse muuta kuin asettaa tämä kysymys käsittääkseen sen teorian koko vaarallisuuden, joka kieltää sosialismin voiton yhdessä maassa.

Mutta merkitseekö se sitä, että tämä voitto on jo täydellinen, lopullinen? Ei, ei merkitse (kts. „Esipuhettani“), sillä niin kauan, kun me olemme kapitalististen valtioiden ympäröiminä, on aina olemassa sotilaallisen intervention vaara. Mutta että se on kuitenkin sosialismin voitto eikä tappio, sen jokainen näkee. Ja tuskin on aihetta epäillä sitä, etteikö tämä voitto olisi samalla edellytyksenä vallankumouksen voitolle muissa maissa.

Huomaan, että eräät toverit eivät ole vielä luopuneet vanhasta sosialidemokraattisesta teoriasta, jonka mukaan proletaarisella vallankumouksella ei ole edellytyksiä maissa, jotka ovat kapitalistisesti vähemmän kehittyneitä kuin, sanokaamme, Englanti tai Amerikka.

5) Neuvon lukemaan uudelleen eräitä Iljitshin kirjoituksia kokoelmasta „Vasten virtaa“⁹, hänen kirjassensa „Proletaarisesta vallankumouksesta“¹⁰ ja „Lasten-taudista“¹¹ sekä hänen kirjoituksensa „Osuustoiminnasta“.

Komm. terveisin *J. Stalin*

Tammikuun 25 p:nä 1925.